

ΕΤΟΣ 74ον

12 Ἀπριλίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3782)

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου εἶναι «ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ πανήγυρις τῶν πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας» (Κανὼν Ἀναστάσεως), εἶναι τὸ κέντρο, ἡ συνισταμένη τῆς Θεολογίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὸ ἴδιο τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως, δηλαδή τὸ πῶς συνέβη ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, δὲν περιγράφεται ἀπὸ κανένα Εὐαγγελιστὴ. Πρόκειται περὶ μιᾶς διαδικασίας πού λαμβάνει χώρα ἐντὸς τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ὁποία, ἐξαιτίας τῆς οὐσίας τῆς, ξεπερνᾷ τὴν ἀνθρώπινη ἐμπειρία. Γι' αὐτὸ σέ ὅλες τὶς σχετικὲς εὐαγγελικὲς διηγήσεις γίνεται λόγος γιὰ τοὺς μάρτυρες πού εἶδαν τὸν Ἀναστάντα Χριστό ἢ πού ἐπισκέφθηκαν τὸν κενὸ Τάφο Του. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὴν ἔκρηξη ἐντὸς τῆς ἱστορίας ἐνός ἐντελῶς καινούργιου τρόπου ζωῆς, μιᾶς ζωῆς πού δὲν ὑπακούει πλέον στὸν νόμο τῆς φθορᾶς, ἀλλὰ βρίσκεται ἐπέκεινα αὐτοῦ, γιατί εἶναι ἐνωμένη μέ τὸν ἐνανθρωπήσαντα Λόγο τοῦ Θεοῦ καί, ὡς ἐκ τούτου, προσφέρει μιὰ ἀπολύτως νέα προοπτικὴ καὶ διανοίγει νέες διαστάσεις γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη.

Ἡ χριστιανικὴ ἐλπίδα

Ἡ χριστιανικὴ ἐλπίδα ἀρχίζει μέ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ κορυφώνεται μέ τὸν Σταυρό καὶ τὴν Ἀνάστασή Του. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος συνδέει ἄρρηκτα μεταξύ τους τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, καὶ λέγει ὅτι μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔγινε ἡ ἀρχὴ γιὰ τὴν ἀνάσταση ὅλων τῶν νεκρῶν: «εἰ γάρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται... Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων» (Α' Κορ. 15,12-26). Γι' αὐτὸ, τὸ βράδυ τῆς Ἀναστάσεως ψάλλουμε στὸν Πασχάλιο Κανόνα: «θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τὴν καθαίρεισιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν».

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. α' 1-17)

Ὁ Χριστός, τό φῶς τό ἀληθινό

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Ἐορτάζουμε, δηλαδή, τὴν νέκρωση τοῦ θανάτου, τὴν συντριβὴ τοῦ ἄδη καὶ τὴν ἀπαρχὴ μιᾶς ἄλλης καινούργιας καὶ ἀτελείωτης ζωῆς. Μάλιστα, καθὼς ἔλεγε ὁ ὄσιος Πορφύριος ὁ Κουσοκαλυβίτης, ὁ Χριστός μέ τὴν Ἀνάστασή Του δέν μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπὸ ἓνα ποτάμι, ἀπὸ ἓνα ρῆγμα γῆς, ἀπὸ μιὰ διώρυγα ἢ ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα. Μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπὸ ἓνα χάος, ἀπὸ μιὰ ἄβυσσο πού ἦταν ἀδύνατον νά τὴν περάσει ὁ ἄνθρωπος μόνος. Μᾶς μετέφερε ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν ζωὴ.

Ἔτσι, συνεχίζουμε νά ψάλλουμε στὸν ὡς ἄνω ὕμνο, «σκιρτώντες ὕμνουμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων Θεόν καὶ ὑπερένδοξον». Σκιρτοῦμε, δηλαδή, ἀπὸ ἀγαλλίαση καὶ χαρὰ ἀνέκφραστη γιὰ αὐτὲς τίς εὐεργεσίες καὶ ὕμνουμε Αὐτόν πού τίς προξένησε, τὸν Αἴτιον, τὸν Χριστό, ὁ Ὅποιος εἶναι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας καὶ ὁ μόνος ἄξιος νά ὑμνεῖται καὶ νά δοξάζεται.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὁ Λόγος ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχή, αἰωνίως, καὶ ὁ Λόγος ἦταν μαζί μέ τόν Θεό, γιατί ὁ Λόγος ἦταν Θεός. Αὐτός ἦταν ἤδη μέ τόν Θεό πρὶν ἀπὸ τή δημιουργία. "Ὅλα δημιουργήθηκαν δι' αὐτοῦ, καί χωρίς αὐτόν δέν δημιουργήθηκε τίποτε ἀπὸ ὅσα δημιουργήθηκαν. Αὐτός ἦταν ἡ ζωή, καί αὐτή ἡ ζωή εἶναι τό φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καί τό φῶς αὐτό φωτίζει στό σκοτάδι, καί τό σκοτάδι δέν τό κατανίκησε. Παρουσιάστηκε ἕνας ἄνθρωπος σταλμένος ἀπὸ τόν Θεό, ὀνομαζόμενος Ἰωάννης· αὐτός ἦλθε νά δώσει μαρτυρία, νά φανερώσει δηλαδή ποιός εἶναι τό φῶς, ὥστε ὅλοι νά πιστέψουν χάρις σέ αὐτόν. Δέν ἦταν ἐκεῖνος τό φῶς, ἀλλά ἦλθε νά κηρύξει περὶ τοῦ φωτός. Τό φῶς αὐτό (ὁ Λόγος) ἦταν τό ἀληθινό καί αὐτό φωτίζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στόν κόσμο. Ἦταν στόν κόσμο, καί ὁ κόσμος δημιουργήθηκε ἀπὸ αὐτόν, ἀλλά ὁ κόσμος δέν τόν ἀναγνώρισε. Ἦλθε στους δικούς του, ἀλλά αὐτοὶ δέν τόν δέχθηκαν. Ὅσοι ὅμως τόν δέχθηκαν, τοὺς ἔδωσε τὴν ἐξουσία νά γίνουν παιδιά τοῦ Θεοῦ, σέ αὐτούς δηλαδή πού πιστεύουν στό ὄνομά του, πού εἶναι Υἱός τοῦ Θεοῦ, καί οἱ ὅποιοι δέν γεννήθηκαν ἀπὸ αἱματα, οὔτε ἀπὸ σαρκικό θῆλημα, οὔτε ἀπὸ ἐπιθυμία ἀνδρός, ἀλλά γεννήθηκαν ἀπὸ τόν Θεό. Ὁ Λόγος σαρκώθηκε καί ἦλθε καί ἐξῆσε ἀνάμεσά μας, καί εἶδαμε τή δόξα του, ὡς δόξα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Πατρός, πού ἐκφράζεται αἰσθητῶς ἀπὸ τό πλήρωμα τῆς χάριτος καί τῆς ἀληθείας. Περὶ τῆς ταυτότητάς του αὐτῆς μαρτυρεῖ ὁ Ἰωάννης (ὁ Βαπτιστής), ὅταν διεκήρυξε δημόσια καί εἶπε: Αὐτός ἦταν ἐκεῖνος γιά τόν ὅποιο εἶπα, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔρχεται μετὰ ἀπὸ ἐμέ, προηγείται ἐμοῦ, καθόσον ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ ἐμέ. Καί ἔτσι, ὅλοι ἐμεῖς πήραμε ἀπὸ τό πλήρωμά του, τή μία χάρη μετὰ τὴν ἄλλη· καθόσον ὁ νόμος δόθηκε διὰ τοῦ Μωυσῆ, ἐνῶ ἡ θεία χάρη καί ἡ ἀλήθεια ἔφθασαν σέ ἐμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Πορεία ἀναστάσεως

Ἐφόσον ὁ Χριστός μέ τὴν Ἀνάστασή Του νίκησε τὴν ἀμαρτία καί τόν θάνατο, κατὰ παρόμοιο τρόπο καί ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι τό Σῶμα τοῦ Ἀναστάντος, πορεύεται μέσα στόν κόσμο κηρύσσοντας ὅτι ὁ Χριστός μᾶς ἐνσωμάτωσε στήν αἰώνια ζωή τοῦ Θεοῦ, γεγονός πού γευόμεθα ὅταν κοινωνοῦμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ εἴσοδος μας στήν Ἐκκλησία καί τὴν ἀναστάσιμη ζωή της εἶναι ἡ «πρώτη ἀνάστασή μας» (Ἀποκ. 20,6), ἡ ἐν Χριστῷ νίκη μέσα στόν κόσμο τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου. Ἔτσι ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μία συνεχῆς ἐπανάσταση, γιατί ἂν ἡ πώση τῶν Πρωτοπλάστων ἦταν ἐπανάσταση

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

12 Ἀπριλίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ».

Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (ἡ' αἰ.): Ἀνθούσης ὁσίας (†801).
Ἦχος: — — Ἐωθινόν: — — Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 — Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α' 1-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ἀπριλίου, τοῦ Θωμᾶ.
Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 — Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. κ' 19-31.

ἐναντίον τῆς θείας ἀγάπης καί θελήσεως, ἡ ζωὴ τοῦ ἀληθινὰ πιστοῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία εἶναι ἐπανάσταση ἐναντίον τοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς ἀδιαφορίας γιὰ ζωντανή σχέση μέ τόν Θεό καί εἰλικρινῆ σύνδεσμο μέ τόν συνάνθρωπο, εἶναι ἐπανάσταση ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας, τῆς ἀδικίας καί αὐτοῦ τοῦ ἴδιου τοῦ ἐσχάτου ἐχθροῦ, τοῦ θανάτου.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔχει τήν δύναμη νά μεταμορφώνει ριζικά τόν ἄνθρωπο· νά τόν ἀνακαινίζει, νά τόν ἀναγεννᾷ, νά τόν ἐξαγιαίνει. Γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἐνθαρρύνει ἀδιάκοπα: «Μηδεῖς ὀδυρέσθω (θρηνεῖ, πενθεῖ) ππαίσματα, συγγνώμη ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλε. Μηδεῖς φοβείσθω θάνατον, ἠλευθέρωσε γάρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος». Γι' αὐτό ὁ Ἀναστάς ζητεῖ νά χαιρόμαστε μέ τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως, ὄχι ἀπλά μέ συναισθηματική εὐφροσύνη, ἀλλά ἐπειδὴ μᾶς μετᾶγγισε τήν ἀναστημένη θεανθρώπινη ζωὴ Του.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΜΩΡΑΪΤΟΥ

**Η ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ
ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
(Α' ἔκδ., σῆμα 21x29 ἑκατ., σελ. 208)**

(ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr